

ת"פ (ירושלים) 33116-10-24 - מדינת ישראל נ' וליד אלהנדי

ת"פ (ירושלים) 33116-10-24 - מדינת ישראל נ' וליד אלהנדישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 33116-10-24

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אביה בניסטי

תביעות ירושלים

נגד

וליד אלהנדי

ע"י ב"כ עוה"ד עומיר א' מריד

מטעם הסניגוריה הציבורית

בית משפט השלום בירושלים

[15.01.2025]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

גזר דין

כתב האישום בו הודה הנאשם

1. הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בכך שנתפס בדירה בשכונת במבשרת

ציון ביום 10.10.2024.

נתוניו של הנאשם

2. מדובר בנאשם ללא רישום פלילי. הנאשם בשנות העשרים המוקדמות לחייו, רווק, מאיזור שכם. הנאשם סובל

מבעיות נשימה לאורך שנים רבות והוא נמצא בטיפול ומעקב (הוגשו מסמכים התומכים בכך).

טיעונים לעונש

3. ב"כ המאשימה עתרה להחיל על הנאשם את מתחם הענישה שנקבע לאחר המלחמה, בין חודשיים לשבעה חודשי

מאסר, ובהיעדר עבר ביקשה להטיל עליו חודשיים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות. הסניגור מנגד טען,

כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה מן המתחם נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, וכן מצבו הרפואי של אביו (הוצגו

מסמכים בטלפון לגבי מצבו של האב). כמו כן טען לאכיפה בררנית שכן לטענתו, המעסיק לא נחקר ולא הועמד לדין.

בהקשר זה טענה המאשימה, כי הנאשם עצמו בחקירתו לא מסר פרטים לגבי המעסיק, ומכאן שיש לדחות את

הטענה.

דיון והכרעה

4. שמעתי את טענות הצדדים.

א. אשר לערך המוגן - מדובר בפגיעה בריבונותה של המדינה וביכולתה להגן על גבולותיה. מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה בנסיבות העניין.

ב. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם נתפס בדירה שם עבד, וגרסתו לא נסתרה. הנאשם ידע שהוא נכנס לישראל שלא כדין ומכאן שהוא אחראי למעשיו. בנסיבותיו נדמה כי פוטנציאל הסיכון הביטחוני הנשקף ממנו אינו גדול. בפועל הנזק שנגרם אינו גדול אף הוא.

ג. אשר למדיניות הענישה הנוהגת ולמתחם הענישה - המקרה שלפנינו עונה על הנסיבות שנקבעו בהלכת אלנג'אר [רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מ"י (מיום 27.11.2023)] שם נדונה הלכת אלהרוש [רע"פ 3677/13 מחמד אלהרוש ואח' נ' מ"י (מיום 9.12.2014)], ונקבע כי בצוק העתים, בשל מלחמת "חרבות ברזל", יש מקום לשנות את האיזון בין הערכים השונים ולהעדיף מתחם ענישה מחמיר יותר שבין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל. נכון הוא שקיימת פסיקה הקובעת עונשים נמוכים יותר בשל נסיבות קונקרטיות שאינן מתיישבות עם הנסיבות בהלכת אלנג'אר, הדנה בכניסה לישראל לצרכי פרנסה של תושבי האזור ללא עבירות נלוות. ראו למשל: עפ"ג (ירושלים) 15628-09-24 אלקיאץ נ' מ"י (מיום 10.12.2024), ואולם המתחם באותן נסיבות הוא מחייב, כל עוד לא שונתה הלכת אלנג'אר, דהיינו - חודשיים עד שבעה חודשים. ראו בהקשר זה: עפ"ג (ירושלים) 57762-12-24 מ"י נ' שואהין ואח' (מיום 7.1.2025), שם התקבל ערעור על גזר דיני, במסגרתו גזרתי חודש מאסר על שב"חים בנסיבות דומות, והעונש הוכפל לחודשיים מאסר בהתאם להלכת אלנג'אר. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו, כי "... איננו סבורים כי מאז שניתן פסק הדין [הלכת אלנג'אר], חל שינוי המאפשר לקבוע כי העומס על כוחות הביטחון ומצב המלחמה השתנו באופן שיש בו כדי להביא לשינוי מתחם הענישה שנקבע" (שם, בעמ' 5). עם זאת, בפרשת אלקיאץ שהוזכרה לעיל, בוצעה חריגה ממתחם העונש בשל נסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, ואני סבור כי תוצאה זו ראויה גם במקרה, בהינתן השיקולים הבאים: נסיבותיו הרפואיות של הנאשם לגביהן הוצגו אסמכתאות, וכן אי מיצוי החקירה בעניינו של המעסיק. הדבר מפליא, שכן הנאשם נתפס בדירה בכתובת ספציפית ועל-נקלה יכולה הייתה המשטרה לבדוק את זהותו של המעסיק ובוודאי שלקדם את ברור עניינו בהקשר לחקירה. משעה שהדבר לא נעשה, יש בכך פגם המשליך על השיקולים הנוגעים למיקום במתחם העונש ולחריגה ממנו.

ד. אשר למיקום במתחם - נוכח האמור, הגם שהמתחם הוא בין חודשיים לשבעה חודשים, יש מקום למקם את הנאשם מתחת לתחילת המתחם בדומה לפרשת אלקיאץ.

גזירת הדין

5. לנוכח כל האמור אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר ע"פ חישוב שב"ס שיכריע. על הנאשם להתייצב בבית המעצר "ניצן" ביום 27.4.2025 עד לשעה 10:00 כשהוא מצוייד בהיתר כניסה לישראל, תעודת זהות ועותק מגזר הדין - על הרשויות לאפשר כניסתו לישראל לצורך כך;

ב. חודש מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 18 חודשים מיום שחרורו כל עבירה על חוק הכניסה לישראל;

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם כלל. הקנס ישולם עד ליום 1.6.2025 - לא ניתן לבקש קיזוז אלא לאחר קבלת אישור על התייצבות למאסר;

ד. התחייבות בסך 10,000 ₪, שלא יעבור הנאשם בתוך 18 חודשים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל. ההתחייבות לא תחולט אלא אם יעבור הנאשם בתוך חודשים מיום שחרורו את העבירות בהן הורשע. היה ויורשע כאמור, מוזהר הנאשם כי בית המשפט יהא חייב לחלט את ההתחייבות בעת מתן גזר הדין כאילו הייתה קנס. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ה, 15 ינואר 2025, במעמד הצדדים.